

Posudek na diplomovou práci Tomáše Lindnera „HIV/AIDS – Překážka rozvoje Afriky. Politické aspekty epidemie.“

Předložená práce je potvrzením autorova zájmu o tematiku, i jeho schopnosti využít znalostí načerpaných z řady zdrojů i odborné literatury a komplexně zpracovat dané téma.

Autor je schopen uchopit téma z různých úhlů pohledu. Výrazným kladem práce je i autorův styl, který práci činí velmi čtivou. Neméně důležité, a to bych rád zdůraznil, je zvolení tématu, které zatím řada, především českých politologů, připadá oborově troch okrajové.

Mé připomínky nechtějí snižovat celkové hodnocení práce, která podle mého splňuje podmínky kladené na diplomovou práci.

Myslím si, že hlavně úvodní části mohly být zkráceny, všeobecné informace o AIDS jsou jednak známé a nesouvisí s vlastním tématem práce. Autor se také, podle mého, příliš nechal ovlivnit levo- pravým ideovým diskurzem o AIDS v Africe. Vyvrácení či zpochybnění jedněch názorů (v tomto případě pravicových), by nemělo vést přece automaticky k přijetí těch z opačného ideového spektra. Přijímá názor, že AIDS souvisí s chudobou a přitom v jeho práci najdeme řadu důkazů, které to vyvracejí (JAR i Botswana jsou mezi nejbohatšími státy subkontinentu). AIDS jako produkt neúspěšné modernizace, to také neplatí úplně na tyto země, velké sociální rozdíly jako faktor rozšíření AIDS může být také zpochybněn (AIDS zasahuje i politické a hospodářské elity (administrativu, inteligenci i armádu). Autor kladně chválí NGO. Bylo by dobré mezi nimi diferencovat. Ostatně i ony bývají obviňovány z nekolonialismu.

Dědictví kolonialismu, a jeho vliv na narušení tradičního života, je také trochu přehodnocené. Afrika nebyla zasažena industrializací (s výjimkou jižní Afriky) v době kolonialismu, urbanizace např. přišla až s nezávislostí. Zásadní změnu s migracemi do měst přinesl např. v Jižní Africe až pád apartheidu.

Toto je jen několik poznámek k této podnětné práci. Při jejím hodnocení bych se klonil ke stupni velmi dobře.

14.6.2006

B.Hnízdo.